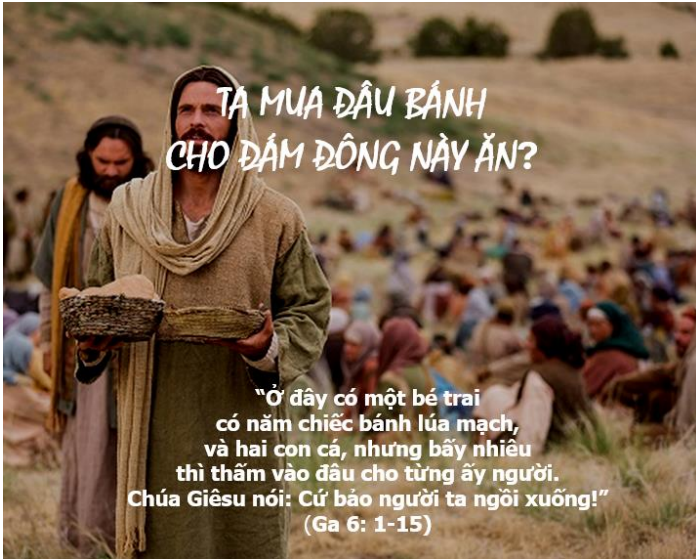

LÒNG NGÀI THẨM THẨM TRÙNG DƯƠNG

Nhớ thuở xưa trong cuộc xuất hành cứu dân Íraen ra khỏi Ai Cập, Chúa động lòng thương dân Chúa biết đường nào. Sau chiến thắng vượt qua Biển Đỏ, Môisê dẫn họ băng qua sa mạc. Họ oán trách Môisê, hết kêu khát lại than đói. Họ rời Biển Sậy vào sa mạc Sua, tới Mara tìm thấy nước, nhưng nước đắng không thể uống, họ than trách: "Lấy gì mà để uống đây?" Chúa truyền Môisê làm cho nước hoá ra ngọt. Lại đi tiếp, họ lại oán than:

"Phải chi CHÚA để chết bên Ai-cập,
trước đây còn ngồi bên nồi thịt
và ăn bánh thật thỏa thuê!
Nay lại đưa chúng tôi ra đi
mà vào sa mạc hoang vu trơ trọi,
bắt cả lũ phải chết đói ở đây!"
(XH. Ch. 16: 3)

Chúa bèn cho chim cút và mưa manna xuống để chúng no nê
"Suốt bốn mươi năm rông rã,
Dân Ít-ra-en đã ăn man-na,
cho đến khi vào miền đất bao la,
đất màu mỡ để mà canh tác,
Cứ như thế, họ ăn hoài man-na
cho đến khi tới ranh giới Ca-na-an."
(XH. Ch. 16: 35)

[::: Cong Giao Viet Nam :::](#)

Ngày xưa Chúa truyền Môisê đem lương thực đến cho dân Người. Ngày nay, Chúa sai Con Một Người làm của ăn nuôi dân Chúa được sống. Chúa Giêsu là một Môisê Mới như trình thuật Tin Mừng hôm nay: "*Khi ấy, Chúa Giêsu đi sang bên kia biển Galilêa, cũng gọi là Tibêria. Có đám đông dân chúng theo Người, vì họ đã thấy những phép lạ Người làm cho những kẻ bệnh tật. Chúa Giêsu lên núi và ngồi đó với các môn đệ. Lễ Vượt Qua là đại lễ của người Do-thái đã gần tới. Chúa Giêsu ngược mắt lên và thấy đám rất đông dân chúng đến với Người. Người hỏi Philipphê: "Ta mua đâu được bánh cho những người này ăn?" Người hỏi như vậy có ý thử ông, vì chính Người đã biết việc Người sắp làm. Philipphê thưa: "Hai trăm bạc bánh cũng*

không đủ để mỗi người được một chút". Một trong các môn đệ, tên là Anrê, em ông Simon Phêrô, thưa cùng Người rằng: "Ở đây có một bé trai có năm chiếc bánh lúa mạch và hai con cá, nhưng bấy nhiêu thì thấm vào đâu cho từng ấy người". Chúa Giêsu nói: "Cứ bảo người ta ngồi xuống". Nơi đó có nhiều cỏ, người ta ngồi xuống, số đàn ông độ năm ngàn.

Bấy giờ Chúa Giêsu cầm lấy bánh, và khi đã tạ ơn, Người phân phát cho các kẻ ngồi ăn, và cá cũng được phân phát như thế, ai muốn bao nhiêu tùy thích. Khi họ đã ăn no nê, Người bảo các môn đệ: "Hãy thu lấy những miếng còn lại, kéo phí đi". Họ thu lại được mười hai thúng đầy bánh vụn do năm chiếc bánh lúa mạch người ta đã ăn mà còn dư.

Thấy phép lạ Chúa Giêsu đã làm, người ta đều nói rằng: "Thật ông này là Đấng tiên tri phải đến trong thế gian". Vì Chúa Giêsu biết rằng người ta sẽ đến bắt Người để tôn làm vua, nên Người lại trốn lên núi một mình. (Ga 6, 1-15)

Nhớ khi Chúa Giêsu được Thánh Thần dẫn vào hoang địa, ròng rã bốn mươi ngày ăn chay cầu nguyện, ma quỷ đến cám dỗ Người, nó bảo Người biến hòn đá thành bánh ăn. Ngày nay Chúa lại biến hai chiếc bánh thành vô số cho cả năm ngàn dân ăn no thỏa thích lại còn dư vô kể. Phép lạ chúng tỏ quyền năng Người vô cùng cao cả. Thiên Chúa quả là vĩ đại vô biên và toàn năng khôn lường. Thật vậy,

I- QUYỀN NĂNG THIÊN CHÚA PHI THƯỜNG

Việc Thiên Chúa cho Ngôi Lời nhập thể trong cung lòng trinh nữ Maria cũng như cho bà Êlizabét già cả mà vẫn son sẻ hiếm hoi sẽ hạ sinh con trẻ Gioan thì thật là "đối với Thiên Chúa, không có gì là không thể làm được." (Lc 1: 1-25; 26-38). Chúa Kitô chịu khổ nạn chết trên thập giá và phục sinh há chẳng chứng minh quyền năng phi thường của Người sao? Phép lạ Chúa hoá bánh cho dân Người được sống khỏi đói khổ, là màu nhiệm đức tin vượt quá trí hiểu biết của loài người.

Việc Chúa chọn cậu David chần chừ tay không vũ khí chỉ dăm viên sỏi đã đè bẹp tên Goliat khổng lồ, rút gươm của nó giết luôn, trở thành dũng sĩ bách chiến bách thắng, sau này là vua trị vì Do Thái, mà Đức Maria thuộc về dòng dõi ngài (xem sách Samuel, ch. 17=> f_1674636532.pdf (conggiaovietnam.net)). Phêrô chỉ là người chài lưới, cũng như các môn đệ đầu phải là những người thông thái thuộc tầng lớp thượng lưu, mà được Chúa chọn làm "tảng đá góc tường" trông coi Hội Thánh Người. Đaniên chỉ là một thiếu niên, nhưng được Thiên Chúa ban cho khả năng giải nghĩa được các giấc mơ, mạc khải cho thấy những thị kiến trong tương lai. Được Thiên Chúa soi sáng, Đa-ni-ên tiết lộ rằng Babylon sẽ bị đế quốc Mê-đi Ba Tư chinh phục. Ngay trong đêm đó, thành Babylon thất thủ. Đaniên trở thành một nhà tiên tri nổi tiếng có ảnh hưởng sâu rộng đối với tín hữu Do Thái và Kitô giáo.

Chúa thực hiện quyền năng phi thường để làm cho dân Chúa sung túc no nê. Tại sao? Vì như lời Thánh Vịnh cộng đoàn đáp ca khi bước vào thánh lễ:

"Muôn tâu lạy Chúa khoan-nhân,
Mọi người đều sẽ tri ân tình Ngài.
Kẻ hiểu trung phải dâng lời chúc tụng,
Tuyên xưng Ngài là Đấng quyền năng,
Vương triều Ngài vinh-quang vạn đại,
Vương quyền Ngài mãi mãi trường tồn.
Họ truyền cho các tử tôn,
Am tường hết thảy kỳ công của Ngài.

Vì trong mọi việc, mọi lời,
Chúa luôn thành-tín, lòng đầy yêu thương.
Nên ai quy ngã giữa đường,
Người nâng đứng dậy, kiên cường lại ngay.

[15-16] Muôn loài ngược mắt trông Ngài,
Ngài bèn, đứng bữa, cho đầy thức ăn;
Khi Ngài đã rộng tay ban,
Là bao sinh vật hân hoan thoải lòng.

[17-18] Lời Ngài chính trực, chí công,
Việc Ngài thực hiện đầy lòng khoan nhân.
Những ai thành khẩn kêu van,
Ngài không xa cách, ở gần ngay bên."

(Tv 145: 10-18)

[:: Cong Giao Viet Nam ::](#)

"Vì trong mọi việc, mọi lời, Chúa luôn thành-tín, lòng đầy yêu thương". Thật thế,

II- LÒNG NGƯỜI THĂM THĂM TRÙNG DƯƠNG VÔ BỜ

1- Chúa muốn ta chia sẻ cho những anh em nghèo khó, cho xã hội không còn bất công.

Thư thứ hai của Thánh Phaolô gửi tín hữu Côrintô viết: "anh em biết lòng quảng đại của Đức Giêsu Kitô, mặc dù giàu sang, Người đã nên thân phận nghèo khó, để nhờ việc nghèo khó của Người, anh em nên giàu có". Nhưng không lẽ để cho kẻ khác được thư thái, mà anh em phải túng thiếu, nhưng phải làm sao cho đồng đều. Trong hoàn cảnh hiện tại, sự dư giả của anh em bù đắp lại chỗ thiếu thốn của họ, để sự dư giả của họ bù đắp lại sự thiếu thốn của anh em, hầu có sự đồng đều như lời đã chép rằng: "Kẻ được nhiều, thì cũng không dư; mà kẻ có ít, cũng không thiếu" (2Cr 8: 13-15). Vì thế, người Ki-tô hữu phải biết chia sẻ với anh chị em nghèo khổ bằng sự quảng đại và huynh đệ.

*** Thánh Kinh ca ngợi Thiên Chúa muốn dân Người tỏ lòng trắc ẩn đối với người nghèo khó:** "Vì xưa Ta đói, các ngươi đã cho ăn; Ta khát, các ngươi đã cho uống; Ta là khách lạ, các ngươi đã tiếp rước. Ta trần truồng, các ngươi đã cho mặc; Ta đau yếu, các ngươi đã thăm viếng; Ta ngồi tù, các ngươi đến hỏi han." Những người công chính bèn thưa rằng: "Lạy Chúa, có bao giờ chúng con đã thấy Chúa đói mà cho ăn, khát mà cho uống; có bao giờ đã thấy Chúa là khách lạ mà tiếp rước; hoặc trần truồng mà cho mặc? Có bao giờ chúng con đã thấy Chúa đau yếu hoặc ngồi tù, mà đến hỏi han đâu?" Đức Vua sẽ đáp lại rằng: "Ta bảo thật các ngươi: mỗi lần các ngươi làm như thế cho một trong những anh em bé nhỏ nhất của Ta đây, là các ngươi đã làm cho chính Ta vậy." (Mt 25: 35-40)

* Sách Châm Ngôn cũng đề cao lòng trắc ẩn của Chúa đối với kẻ khốn cùng:

"Thấy người cô-thế nên thương,
Họ là thụ-tạo phạm thường Chúa sinh.
Đàn áp họ, Chúa bất-bình,
Nếu ăn hiếp họ, là khinh dể Người."

(CN 14:31)

[:: Cong Giao Viet Nam ::](#)

2- Nhưng hơn hết, Người muốn chia sẻ lương thực tinh thần nuôi sự sống đời đời.

* **Đó chính là Mình Máu Người trong bí tích Thánh Thể, màu nhiệm của tình thương:**

"Hôm sau, khi đã được ăn bánh no nê, dân chúng thấy Đức Giê-su cùng các môn đệ đều không có ở đó, thì họ xuống thuyền đi Caphácnaum tìm Người. Gặp Người ở bên kia Biển Hồ, họ nói: "Thưa Thầy, Thầy đến đây bao giờ vậy?" Đức Giê-su đáp: "Thật, tôi bảo thật các ông, các ông đi tìm tôi không phải vì các ông đã thấy dấu lạ, nhưng vì các ông đã được ăn bánh no nê. Các ông hãy ra công làm việc không phải vì lương thực mau hư nát, nhưng để có lương thực thường tồn đem lại phúc trường sinh,..." Họ liền hỏi Người: "Chúng tôi phải làm gì để thực hiện những việc Thiên Chúa muốn?" Đức Giêsu trả lời: "Việc Thiên Chúa muốn cho các ông làm, là tin vào Đấng Người đã sai đến." Họ lại hỏi: "Vậy chính ông, ông làm được dấu lạ nào cho chúng tôi thấy để tin ông? Ông sẽ làm gì đây? Tổ tiên chúng tôi đã ăn man-na trong sa mạc, như có lời chép: Người đã cho họ ăn bánh bởi trời." Đức Giê-su đáp: "Thật, tôi bảo thật các ông, không phải ông Mô-sê đã cho các ông ăn bánh bởi trời đâu, mà chính là Cha tôi cho các ông ăn bánh bởi trời, bánh đích thực, vì bánh Thiên Chúa ban là bánh từ trời xuống, bánh đem lại sự sống cho thế gian." Họ liền nói: "Thưa Ngài, xin cho chúng tôi được ăn mãi thứ bánh ấy." Đức Giê-su bảo họ: **"Chính tôi là bánh trường sinh. Ai đến với tôi, không hề phải đói; ai tin vào tôi, chẳng khát bao giờ!** (Ga 6: 22-35)

Đức cố Giáo Hoàng Bênêđictô XVI đã gọi đây là **Bí Tích Tình Yêu**. Ngài lấy danh hiệu ấy làm nhan đề của tông thư ngài công bố năm 2013. Thánh Thể là *hồng ân Chúa ban cho ta*, ngay phần dẫn nhập, ngài viết: "Trong Bí tích Thánh Thể, Chúa Giêsu cho chúng ta thấy một cách đặc biệt **chân lý tình yêu**, đó chính là bản chất của Thiên Chúa. Chân lý này được đặt nền tảng trên Phúc Âm, liên hệ đến từng cá nhân và toàn thể nhân loại. Hội Thánh tìm được trong Bí tích Thánh Thể trọng tâm sự sống cần thiết cho mình, luôn cố gắng loan báo cho mọi người Thiên Chúa là Tình yêu, dù người ta có nghe hay không (x. 2Tm 4,2). **Chính vì Đức Kitô đã trở thành lương thực chân lý cho chúng ta, nên Hội Thánh hướng đến mọi người và mời gọi họ tự do đón nhận ân huệ của Thiên Chúa**". (Tông Huấn, Phần dẫn nhập: số 2)

* **Đó chính là Mình Máu Người trong bí tích Thánh Thể, màu nhiệm của đức tin:**

"Ta là bánh hằng sống từ trời xuống. Ai ăn bánh này sẽ sống đời đời. Và bánh Ta sẽ ban, chính là Thịt Ta, để cho thế gian được sống" (Ga 6:51) Lần hiện ra thứ ba với ba thiếu nhi Fatima năm 1916, các em thấy một Bánh Thánh lơ lửng, nhỏ Máu xuống chén thánh trong tay Thiên Thần, và Thiên Thần đọc ba lần lời nguyện: "Lạy Chúa Ba Ngôi chí thánh là Cha và Con và Thánh Thần, con sấp mình thờ lạy Chúa và dâng lên Chúa Mình Máu rất châu báu cùng linh hồn và thiên tính Chúa Giê-su Kitô đang ngự trong tất cả các nhà tạm trên khắp thế giới, để đền tạ những lãng nhục, phạm thánh và thờ ơ lãnh đạm mà chính Người đã bị xúc-phạm..." Sau đó thiên-thần cho Luxi-a rước Mình Thánh rồi cho hai em Phanxicô và Giaxinta rước Máu Thánh mà nói: "Hãy nhận lấy Mình và uống Máu Chúa Giêsu Kitô bị xỉ nhục vì những kẻ vong ân bội nghĩa. Hãy đền bồi tội lỗi của họ và hãy an ủi Thiên Chúa của các em". f_1682994675.pdf (conggiaovietnam.net)

Đức Maria khi nghe sứ thần chúc mừng: "Bà đây ân phúc, Thiên Chúa ở cùng bà. Bà sẽ thụ thai, sinh hạ một con trai, và đặt tên là Giê-su". Mẹ nhận biết ngay chương trình cứu độ mạc khải của Thiên Chúa đã khởi sự, Mẹ vui lòng chấp nhận cộng tác làm Hy Tế Thánh Giá dâng lên Thiên Chúa và bằng niềm tin sống động, tuyệt đối, Mẹ khiêm cung, hân hoan cất tiếng:

"Này tôi tì nữ Chúa Trời,
Xin vâng thánh ý theo lời truyền tin"
(Luc. 1: 26-38)

Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II gọi đó là **đức tin thánh-thể**: "Theo một nghĩa nào đó, *Đức Maria đã ứng-dụng đức tin thánh thể của mình trước khi bí tích Thánh Thể được thiết lập*, vì Mẹ đã hiến dâng cung lòng trinh khiết của Mẹ để Ngôi Lời Thiên Chúa nhập thể" (Ecclesia de Eucharistia, *Giáo-Hội từ Thánh-Thể*, số 55). *Từ lúc này, cung lòng Mẹ thực sự trở nên "Nhà Châu" cho Thiên Chúa ngự, "Nhà Châu" đầu tiên trước khi có bí-tích Thánh-Thể được thiết-lập trong lịch sử loài người.*

Bí tích Thánh Thể được diễn lại hằng ngày trong thánh lễ, mà vị chủ tế là chiếu ảnh của Chúa Kitô, từ lúc ngài bước lên bàn thờ cho đến khi kết thúc thánh lễ, hình ảnh của Chúa Kitô, linh mục tiên khởi, bước vào hành trình khổ nạn đến khi trút tàn hơi trên Thánh giá, Người nói lời cuối cùng:

"Hoàn thành việc của Cha trao
Xin Cha chớ chấp kẻo nào hại con"

3- LỜI NGUYỆN:

*Tạ ơn Chúa rất khoan dung,
Ngài ban Thánh Thể ở cùng chúng con;
Con nguyện sang sửa tâm hồn,
Rước Ngài đến ngự cho con phụng thờ.
"Con xin như đứa trẻ thơ
Ngủ trong lòng mẹ, đơn sơ khiêm nhường."
(TV. 131)*

Hiệp cùng Mẹ Thánh Đồng Công
Con chiêm ngắm Chúa ẩn trong bánh mầu.
Nhiệm mầu tình Chúa cao sâu
Thương con Chúa đến ngự vào lòng con
Con được nuôi dưỡng tâm hồn
Để con sống mãi vẹn tròn ý Cha.

Nhìn Ngài hiện tỏ mình ra
Cho con thấy nỗi xót xa của Ngài
Hạ mình rời bỏ thiên ngại
Xin mang lấy xác loài người trần gian
Cam chịu xỉ vả roi đòn
Máu trên Thánh giá ngập tràn nỗi đau

Lời Ngài tha thiết dường bao:
"Cha ơi, giãm đắng nuốt sao khó vào!
Hoàn thành việc của Cha trao;
Xin Cha chớ chấp kẻo nào hại con!"
Con nào bỏ chúng lạc đàn,
Nấu thân bánh thánh, đặt gần chúng luôn.

Lòng Ngài thăm thăm trùng dương:
Chia nhau Thánh Thể hiến chương của Ngài
Muôn người mọi chốn nơi nơi,
Cha chung hết thảy đâu nòi người dưng!
Soi cùng ánh sáng Tin Mừng
Hết chia rẽ nữa, không ngừng chúc nhau. [::: Cong Giao Viet Nam :::](https://youtu.be/flmCi55QR6o)
<https://youtu.be/flmCi55QR6o>

Ben. Đỗ Quang Vinh